

Til beskæftigelsesministeriet/beskæftigelsesminister Mette Frederiksen og Folketingets
Beskæftigelsesudvalg.

Greve den 28. november 2012

L 53 – handicapkonventionens artikel 27

Mener Beskæftigelsesministeren stadig, med udgangspunkt i nedenstående, at reformen lever op til intentionerne i Handicapkonventionen i forhold til mennesker med handicap og selvstændig virksomhed?

Handicapkonventionens Artikel 27 – Arbejde og beskæftigelse:

f) at fremme mulighederne for selvstændig virksomhed, iværksætter, udvikling af kooperativer samt etablering af egen virksomhed,

I høringsnotatet henvises til revalideringsbestemmelserne i forhold til at blive selvstændig som handicappet. En henvisning til denne ordning retfærdiggør ikke, at mennesker med handicap ikke kan blive selvstændige under fleksjobordningen – hverken den nye eller den gamle ordning.

1. Man fremmer med reformen ikke mulighederne for selvstændig virksomhed, iværksætter osv., hvilket man burde gøre, når Handicapkonventionen skal iagttages ved ny lovgivning.
2. Det bliver stort set umuligt at få en førtidspension fremover, hvis man har en restarbejdsevne på mere end to timer. Under nuværende lovgivning tilkendes man en førtidspension, hvor man kan have en restarbejdsevne på 12 timer. Førtidspensioniste må man gerne være selvstændig i et vist omfang og samtidig modtage førtidspension. Dermed opstår der med den nye reform en forskelsbehandling af en gruppe mennesker med handicap i forhold til en anden gruppe, idet de befinder sig i en sammenlignelig situation.
3. Der findes ikke nogen begrundelse for, at handicappede ikke kan blive selvstændige med den nye reform. Fremover beregnes fleksjobydelsen ud fra samlet indkomst og ikke ud fra timeantal. Da der fortsat bliver mulighed for, at selvstændige, der drev selvstændig virksomhed i et vist omfang (30 timer) inden tilkendelse af fleksjob, fortsat kan være selvstændige i et fleksjob, virker det som forskelsbehandling, at de mennesker, som ikke allerede er selvstændige, fratages denne mulighed. Især set i lyset af, at intentionen med reformen er at medvirke til, at denne persongruppe opretholder størst mulig tilknytning til arbejdsmarkedet, og at personen med handicap skal have mulighed for at anvende sin arbejdsevne i størst muligt omfang.

4. For nogle fleksjobbere vil muligheden for at være selvstændig netop kunne betyde, at de vil kunne arbejde lidt flere timer end ellers, fordi de kan tilrettelægge deres arbejdstid spredt ud over hele ugen under hensyntagen til lidelse og behandlinger mv. Desuden må det jo være i fleksjobberens interesse at arbejde mest muligt, da tilskuddet til selvstændige fleksjobbere nedsættes til en ydelse, der ligger væsentligt lavere end ledighedsydelsen. Dermed er incitamentet på plads. Netop fordi reformens sigte er at give mennesker med handicap et økonomiske incitament til at arbejde mere, virker det underligt, at man samtidig opstiller barrierer, der umuliggør denne mulighed og kan afskære fleksjobberen fra muligheder til at kunne øge sin egen indtjening.
5. Det virker diskriminerende over for mennesker med en medfødt lidelse eller mennesker, som bliver syge/handicappede i en meget ung alder med alvorlig arbejdsevne nedsættelse som følge, at det bliver umuligt for dem at få lov til at blive selvstændige med kompensation for deres nedsatte arbejdsevne. For disse personer vil det ikke være muligt at anvende revalideringsbestemmelserne, da der i disse står, at: *“denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie”*. Dermed er mennesker med en restarbejdsevne på 12 timer eller mindre afskåret fra at starte selvstændig virksomhed under revalideringsbestemmelserne. Det øjeblik, hvor personen med handicap kun kan arbejde få timer, er det umuligt at opretholde en indkomst ved selvstændig virksomhed, der er stor nok til at sikre forsørgelse af sig selv og sin familie.
Disse mennesker får aldrig mulighed for at drive selvstændig virksomhed, da de er syge, inden de begiver sig ud på arbejdsmarkedet. Derfor har de ikke mulighed for at starte selvstændig virksomhed i et *“væsentligt omfang”*, inden de bliver tilkendt et fleksjob. Mange af disse vil ikke vil kunne benytte sig af revalideringsbestemmelserne for selvstændig virksomhed, da tilskuddet til forsørgelse efter disse bestemmelser kun kan gives i *“en kortere periode, normalt ikke mere end 6 måneder”*. Skulle en fleksjobber på 12 timer, mod forventning, alligevel kunne komme ind under revalideringsbestemmelserne fremover, vil de efterfølgende ikke kunne blive selvstændige fleksjobbere, fordi de ikke har kunnet drive *“den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder”*. Dermed opstår der diskrimination med udgangspunkt i sværhedsgraden af et handicap, da det for mennesker med en væsentlig funktionsnedsættelse ikke vil være muligt at drive virksomhed i et væsentligt omfang inden tilkendelse til et fleksjob.

I høringsnotatet henvises endvidere til, at det heller ikke i den nuværende ordning er muligt at etablere egen virksomhed. Da den nuværende ordning blev etableret inden Handicapkonventionen blev tiltrådt, eksisterede forpligtelserne til at leve op til konventionen naturligvis ikke på daværende tidspunkt.

Med venlig hilsen

Claus Jansson

Medlem af STOP fleksjobreformen

Tlf. 60 89 01 61